

21 Mart Dünya Şiir Günü Ve Şiir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Mart 2020

Bilinmezin yükünde semiren imla hataları var göğün çizelgesinde not tutan meleklerden yana emin olduğumuz bilimum güzellik ve umut gibi.

Mevsimi muştulayan bir yanılığ saklı beyitlerde ve ruhunu unutan nice yeis elbet efkârın bam telinde derin derin soluyor.

Uluyan yalnızlığın tek muhatabı da Yaratan ve dikenlerin patlattığı mutluluk balonları var aslında hepsinin içinde hava tıpkı hava akımına kapılan mevsim gibi insanların diğer insanların aklını başından aldığı.

Aşk gibi kimi zaman bakiyesi özlem olan.

Mevsim gibi hıçkırın öyle ya, kışı uğurladık ve bir günde erdik yaza ve rehavete ve yaza yaza acıların da sıkıntıların da yok olacağına inandı şair en azından her imla hatasında baştan başladı ve her gürültüde unuttu yazılanları ve yazmaya dair o bekleyiş sonlanıp da önünü alamadı duyguların ve gözü kapalı yazdığı ve sevdiği her mevsimi de şiar edindi içindeki yas'a.

Kuşlar ve kuş sesleri.

Aşkın nidaları gibi ölümden korkan nice fani.

Bir elin nesi vardı madem iki elin de özlemi ve matemi.

Ayraç bildik kimi zaman çaresizliği ve bekledik sadece bekledik yetmedi ekledik nice gözyaşını ve akıp gitti bulutlardan yere damlayan aslında acıların ağlattığı yaşları tek görendi Yaratan.

Bazen bir inilti nüksetti doğan günün de doğum sancıları.

Bazen kocaman bir boşluk zihinlerde dolaşan bulut gibi.

Soluksuz kaldığımız nice zaman bir kez bile ah, etmeden.

Sessizliği yuva bilen şair ve saklı niyazı elemi de kök hücresi iken şiir ve saklı duran.

Zemherilerde büyüdü çocuklar ve telaşı annelerin belki de annesizliğin rüştü idi ispatlanan öyle ya tabiat

ana ve nice ağaç nice çiçek evrene sahip çıkan sadece iyi niyet ve Yaratan.

Mühürlü dudaklar b/üzüldü ve aşkı cepkeni solun benizli.

Ya da başımızda bir külah bir türlü önümüze koyamadığımız...

Hatırı sayılır günler gördük ölümü örüp de saçlarımızı kestik kökünden belki de bir alıcı kuş idi kader ve bahşedilen başımız gözümüz üstüne.

Sivri dilli insanlar sevdik sevmeyi bilmeyen.

Sevmeden seilmeyi dileyen nice hurafe.

Aşkın batağında düşen bir imge gibi karaladık yeri göğü ve ihbar ettik içimizdeki kötüyü yine de ele vermedi Yaratan ne de olsa tek bağışlayıcı idi ve merhametlilerin merhametlisi.

Aşkı hibe eden bir yastı yasa addedilen ve şehrin de kubbesi az evvel zeminde acı yüreğinde dolunay, en tepeye konan ardıç kuşu.

Bir vaveyla yüklendik ve küredik dünü günde saklı yarındı yarından sonra kaybolacak her nida ve her ölümlü unutmaya ve unutulmaya mahkûm.

Şiar edilesi isyanlar küflendi ve kof zihinler boşaldı nihayetinde dolandı yer ve gök acıyla ve ölü kadınların yüzlerindeki o son bakış ve ritmi yoktu yüreklerin çünkü sadece bir boşlukta sola yaşlı o b/ akış ve kör nidalar nifak sokan hayata ve umuda elbet dalyalarca hüznün tutanağı nefesi kokan bir zulüm zalimde esir olan bir nefret donanımlı bedeller ödedi kimi zaman ve devranın kırık tekerinde hapsolan yas gibi ve yaşlı gözleri şiirlerin şairin de meftun olduğu bir açılım idi artı parantez sunduğu günün de özeti.

Düş bekçileri galip geldi ve gerçekler kundaklandı gerekçesi ne de olsa umut ve hayaldi çoğu mazlumun: sevdalı bir iç çekişte saklı muradı ve sadece Allah katında kabul gören sevdalı manzumeler telaşla yazarken şair ve ısrarla severken yetmedi o çıkmazda hükmeden acıya bile şükreden yaralı kanatlarında uçuşan kelekler gibiydi sevgiye dair yitmeyen umudu seilmekten yana çaresiz sevgiden yana taviz vermeyen ve kıt kanaat mutluluğa dahi sabırlı.

Yitip giden zamandan arda kalan.

Yarından sonra kulağına küpe zamanın.

Kundaklanan her hayalde bile beli bükülmeyen ve dik tutup başını, dünün ve kayıpların da na'şı saklı iken ufkunda mevsimin, elbet bir kor hece güneşin nefesinde ısınan o kuş yüreğine de musallat olan hüzün gibi...

Nazına ve niyazına yenik düştüğü şiirin de zaferi iken güzelliğe ve umuda atılan her kulaç elbet şairin dediği teyit edilirken yazılan her şiirde:

“Şiir, kelimelerle güzellikler kurma sanatıdır.”

(Cahit Sıtkı Tarancı)

Uçuşan imgelerden ve güzelliklerden yana da kaygısı olmadan şairin, önünü asla alamadığı o coşku ve sevgi sayesinde kıvrıldığı dizeler gecenin peçesinden hiçkırın her reşit dizeye de eşlik ederken...